Οι φιλότιμοι έχουν λεπτή συνείδηση και βοηθιούνται από τον Θεό (Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Φεβρουαρίου, 2019

– Γέροντα, όποιος έχει **φιλότιμο** το καταλαβαίνει ο ίδιος;

– Εσύ έχεις; Αυτό φαίνεται, ευλογημένη!

Λίγο-πολύ καταλαβαίνει κανείς τον εαυτό του, πληροφορείται γιατί έχει εσωτερική ανάπαυση και ειρήνη. Αλλά και **όποιος έχει φιλότιμο δεν καυχάται**, δεν λέει: «εγώ έχω φιλότιμο», γιατί πάντα σκέφτεται: «Πρέπει να κινούμαι με περισσότερο φιλότιμο».

Ο φιλότιμος άνθρωπος έχει ειλικρίνεια, δεν υπολογίζει τον εαυτό του, είναι απλός, έχει ταπείνωση. Όλα αυτά δίνουν ανάπαυση και στον ίδιο, αλλά είναι αισθητά και στον άλλον• έχει και επικοινωνία εσωτερική με τον άλλον και τον καταλαβαίνει.

Και να του λες, ενώ πονάς , «είμαι πολύ καλά», για να μη στενοχωρηθή, εκείνος καταλαβαίνει ότι πονάς και προσπαθεί να μη σε κουράση.

Και άλλος, ενώ σε βλέπει να μην έχης κουράγιο, να ζαλίζεσαι, επειδή θέλει να σε απασχολήση, σου λέει: «Σε βλέπω, Γέροντα, πιο καλά από κάθε άλλη φορά, σε βλέπω υγιέστατο!».

Και να έχει τουλάχιστον κανένα σοβαρό πρόβλημα, θα ήταν κάπως δικαιολογημένος.

Αντιθέτως ο φιλότιμος, και να έχη ανάγκη, λέει: «Γέροντα, μόνο την ευχή σου να μου δώσης, να μην σε απασχολώ». Τον κρατώ και βουρκώνουν τα μάτια του. «Να φύγω, Γέροντα, λέει, να φύγω, κουρασμένο σε βλέπω». Ε, αυτός **πώς να μη δεχθή θεία βοήθεια;**

Υπάρχουν άνθρωποι που από το φιλότιμο που έχουν αμέσως καταλαβαίνουν τι βοηθάει και τι ευχαριστεί τον άλλον, με την καλή έννοια, γιατί **σκέφτονται συνέχεια τον άλλον και όχι τον εαυτό τους**.

Μερικοί, ενώ δεν με γνωρίζουν, καταλαβαίνουν από τι έχω ανάγκη• μου στέλνουν

κανένα δεματάκι και έχουν μέσα ακριβώς ό,τι μου χρειάζεται. Το δέμα τους σου δίνει να καταλάβης όλον τον εσωτερικό τους κόσμο.

Βλέπεις την **λεπτή τους συνείδηση** να είναι απλωμένη στο κάθε πράγμα.

– Γέροντα, στο Καλύβι σας μερικές φορές καταφέρνουν και σας βλέπουν αυτοί που είναι λίγο αναιδείς και επιμένουν.

– Ναι, αλλά **ανταμείβονται οι φιλότιμοι που από λεπτότητα δεν θέλουν να με ανησυχήσουν**. Την άλλη φορά ήρθε εδώ να με δη ένας οικογενειάρχης.

Τον είδα και χωριστά, τον είδα και με την γυναίκα του και με τα παιδιά του. Μετά από δυό-τρεις μέρες ξαναήρθε.

Εκείνη την ώρα έβλεπα κάποιον άλλον και έξω περίμενε μια κοπέλα που είχε έρθει αεροπορικώς από την Αθήνα, για να με ρωτήση για ένα θέμα που την απασχολούσε.

«Μπορώ να απασχολήσω τον Γέροντα για πέντε λεπτά;», της είπε, κι εκείνη του έδωσε την σειρά της. Περίμενε μιάμιση ώρα, για να βγη ο κύριος που της ζήτησε να του δώση την σειρά της μόνο για .. πέντε λεπτά.

Όταν βγήκε, είχε έρθει η ώρα να φύγη για το αεροδρόμιο, οπότε η καημένη μου είπε:

«Δώσε μου την ευχή σου, Πάτερ, ήρθα από την Αθήνα, να σε συμβουλευτώ για ένα πρόβλημα που έχω, αλλά τώρα δεν προλαβαίνω• είχα πάρει άδεια από την δουλειά μου για λίγες ώρες και πρέπει να φύγω, για να μη χάσω το αεροπλάνο».

Ε, πώς να την ξεχάσω αυτήν την ψυχή! Τελικά μόνο με τον αρχοντικό τρόπο βοηθιέται ο άνθρωπος από τον Θεό.

– Γέροντα, όταν **ο φιλότιμος ζη με δύσκολους ανθρώπους, δεν ταλαιπωρείται;**

– Σκοπός είναι **να δείξη το φιλότιμό του στους ανάποδους ανθρώπους**. Το Ευαγγέλιο λέει: «Ει αγαπάτε τους αγαπώντας υμάς, ποία υμίν χάρις εστί;».

Οι φιλότιμοι και ευαίσθητοι αδικούνται εκουσίως από τις παραχωρήσεις που κάνουν από αγάπη στους άλλους ή από την πονηρία των άλλων, αλλά **ποτέ δεν περιμένουν ούτε επιδιώκουν να δικαιωθούν σ' αυτήν την μάταιη ζωή**.

Σε τούτη την ζωή οι φιλότιμοι τα πληρώνουν όλα, αλλά λαμβάνουν και την βοήθεια του Θεού, και στην άλλη ζωή θα έχουν μεγάλο μισθό.

(«Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι Ε', Πάθη και Αρετές»)

(Πηγή ψηφιακού κειμένου: askitikon.eu*)*